Јарадычы Кәнҹлик

Гәзетдә јени имзалар * Бакы хореографија мәктәбиндән гејдләр * Ҹ. Ҹаббарлы адына «Азәрбајҹанфилм» студијасында чәкилир * Таныш олун: Камил Мәһәррәмов * Дүнја әдәбијјатындан нүмунәләр

ЛӨВҺӘ

Баһарда јел, јамаҹ севинәр, күләр,
Чәмән гүрубадәк издәр күнәши.
Һарданса бир булуд кәрваны кәләр,
Көксүнүн алтында кизләр күнәши.

Епә бил долухар бир аз күл, чичәк,
Шеһ дүшәр бир анда јарпағын үстә.
Булуд дамлалары нар дәнәсиҹтәк.
Сәпәр овуҹ-овуҹ торпағын үстә.

Шимшәк кибрит чәкиб одлајар дағы,
Илдырым зирвәнин јохлар күҹүнү.
Гајалар бир икид әскәрсајағы
Сонунҹу дөјүшчүн сахлар күҹүнү...

Дағлар һај-һараја дөзәр дағ кими,
Јол, ириз дәјишәр бир аз һалыны
Тәбиәт саф гәлбли бир ушаг кими,
Јујар көз јашыјла күнаһларыны...

Исмајыл ИМАНОВ,
Ҹәбрајыл рајону, Бөјүк Мәрҹанлы кәнди.

Сәһәр һавасына гарышмаг үчүн

Сәһәри ачырам кирпикләримлә,
Күнәш кур ишыглы нәгмә охујур.
Шәфәгләр гарышыр чичәјә, күлә,
Күлләрин башында чәләнк тохујур.
Ојаныр јухулу күнәбахалар,
Ојаныр ганында севки ахынлар —
Сәһәр һавасына гарышмаг үчүн.

Сәмада бүллурлуг, һавада сафлыг,
Күнәш ганнатыны сағлыг дејәни.
Дүнја башдан-баша тәмизлик, паклыг,
Јашадыр бир һәвәс, бир севки мәни:
Күнәшлә исинә бүтүн адамлар,

Паклыгда күнәшдән үстүн адамлар —
Сәһәр һавасына гарышмаг үчүн.

Бир чинар гырылыр, дүшүр мешәдә,
Бир бүлбүл јувасы учур мешәдә.
Чинар учалдыгча вүгар көтирди,
Әјилди, јыхылды, губар көтирди—
Көтүјүн үстүндән галхды пөһрәләр,
Тәзәдән күнәшә бахды пөһрәләр—
Сәһәр һавасына гарышмаг үчүн.

Мәтләб МИСИР,
Фүзули рајону, Ҹәмәнәзлу кәнди.

Азәрбајҹан учалсын

Чобан гардаш, сағычы гыз, фәһлә дост,
Зәфәр чалдыз бу ҹаһана кәлиб сиз.
Һәр бириниз јер үзүндә бир улдуз
Нәғмәләрдә, додагларда кәзирсиз.

Кәндли ата, мәнә чөрәк вермисән,
Чөрәк верса үрәкләрин нә гәми?
Дағдан ағыр зәһмәтә дөш кәриб сән
Ағ памбыгла иситмисән көрпәми.

Инди ана торпағыма чан верән,
Сәрдар, Пәнаһ, Гызгајыт бир ордудур,
Боз чөлләри лаләзара чевирән,
Елим санки гәһрәманлар јурдудур.

Залхајларын чошур. әмәк ҹәбһәси.
Бу ҹәбһәјә дәстә-дәстә кәнҹ кәлир.
Зәмнәнин, Шабанларын кур сәси
Сумгајытдан, Мил дүзүндән јүксәлир.

Дан јеринин торанлығы кетмәмиш,
Шамамалар тарлада бир мајакдыр.
Ај-улдузлар кен сәмадан итмәмиш,
Иш башында әскәр кими ојагдыр.

Көзүм белә икидләри көрәндә
Өз елимин сәрвәтини көрүрәм.
Доғма јурдум севинәндә, күләндә
Вәтәнимин дөвләтини көрүрәм.

Зәһмәт верир бу дүнјада шөһрәти,
О зәһмәткеш әлләриниз вар олсун,
Сиздә кердүм һәр һүнәри, гүдрәти,
Сизин илә Азәрбајҹан учалсын!

Һикмәт МАҺМУД.

«Арвадымын әри» пјесиндән сәһнә. Роллары М. Фәтуллајева вә К. Мәһәррәмов ифа едирләр.

КӨЗӘЛЛИК ВӘ ЧЕВИКЛИК МӘКТӘБИ

БАКЫ хореографија мәктәбинин ишыглы фојесинә кирәндә гејри-ади бир сакитлијин шаһиди олдуг. Јалныз гапысы азча аралы галмыш бир отагдан инҹә вә зәриф мусиги сәдалары ешидилирди. Бизә елә кәлди ки, нағыллар, әфсанәләр дијарындајыг, дурналарын һәзин маһнысыны, гу гушларынын ганад сәсләрини ешидирик, ајналарын шәффаф сәтһи үзәриндә чевик һәрәкәтләрлә рәгс едәјән балача гызларын хәјалыны көрүрүк... Онлар санки дөшәмәдә, һамар паркет үзәриндә дејил, хәјалда, хош тәранәләр вә јүнкүл мусиги көлүндә сүзүрләр. Һамысы бир бојда, бир бичимдә иди.

— Сизә нә лазымдыр? — дејә орта јашлы бир гадын бизә јахынлашды.

Гапыдан кәнара чәкилдик. Гадынын хош вә меһрибан рәфтары диггәтимиздән јајынмады. Танышлыг вердик, кәлишимизин мәгсәдини дедик.

Бәлли олду ки, бизи гаршылајан мәктәбин директору Алијә ханым Таһировадыр. Өзү бәләдчилик етмәјә башлады. Алијә ханым синиф отагларынын гапысыны бир-бир ачыр. бизә санки бөјүк бир мө'чүзә. әфсанә көстәрирди.

Бу отагларын һеч бириндә парта јохдур. Бүтүн дивардар ајналарла өртүлмүшдүр. Бу, бәзәк үчүн дејил. Ади рәгс мејданчасыны хатырладан синиф отагларында һәр күн сәһәр тездән гејри-ади дәрсләр—мәшгләр башланыр. Дурна јеришли гызлар, сағлам вүчудлу оғланлар сыраја дүзүлүр. мусиги чалыныр, мүәллимләрин ишарәси илә инадлы мәшгләр давам едир. Шакирдләр данышмырлар, елә мүәллимләри өзләри дә. Онларын әвәзиндә бурада мусиги вә бир дә чевик һәрәкәтләр данышыр.

Сөһбәт әснасында бәлли олур ки, мәктәб јахын вахтларда өз јубилејини гејд етмәјә һазырлашыр.

40 илдән артыг фәалијјәт көстәрән Бакы хореографија мәктәби чохлу көркәмли сәнәткар јетишдирмишдир. Инди адлары дилләр әзбәри олан Гәмәр Алмасзадә, Лејла Вәкилова, Константин Баташов, Тамилла Мәммәдова, Владимир Плетнјов, Чимназ Бабајева вә башгалары бу мәктәбин јетишдирмәләридир. Онларын бә'зиләри М. Ф. Ахундов адына Азәрбајҹан Дөвләт Опера вә Балет Театрында чалышыр, бә'зиләри дә елә мәктәбин өзүндә мүәллим ишләјир, кечдикләри чәтин вә шәрәфли сәнәт јолуну шакирдләрә инадла, сәбрлә өјрәдирләр.

Мәктәбин ики шө'бәси вардыр: классик вә халг рәгсләри шө'бәләри. Һазырда бурада 200 нәфәр шакирд тәһсил алыр. Онлардан 30 нәфәри бу ил биринчи курса гәбул едилмишдир.

Алијә ханым деди:

— Мәктәбимиздә өз ишинин әсил устасы сајылан мүәллим чохдур. Гәмәр Алмасзадә, Лејла Вәкилова. Роза Худагулу гызы, Тамара Чәфәрова, Артјом Акопов. Ела Алмазова, Руф'әт Зејналов, Владимир Плетнјов, Тамилла Мәммәдова вә башгалары чох сә'ј көстәрирләр. Мәктәбдә мүхтәлиф милләтләрин ушаглары охујур. Кәләҹәјинә бөјүк үмид бәсләдијимиз шакирдләрдән Елдар Әлијевин, Ҹәмилә Бајрамованын, Руф'әт Әлијевин, Луда Литјакинанын, Рәһимҹан Закировун, Ира Низамәддиновамын адларыны хүсусилә гејд етмәк истәјирәм.

Биздә тәчрүбә икинҹи синифдән сонра башланыр. Ушаглар тәкҹә балет тамашаларында дејил. һәм дә операнын күтләви сәһнәләриндә өзләрини сынагдан чыхарырлар. «Једди көзәл», «Короғлу», «Севил», «Кармен», «Доктор Ајболит» вә башга тамашаларда шакирдләримиз дә чыхыш едирләр. Бундан әлавә һәр ил бурахылыш мүнасибәти илә биз өзүмүз дә хүсуси тамашалар һазырлајырыг.

— Мә'зунларымыз тәкҹә Бакы театрларында ишләмирләр,—дејә Алијә ханым ифтихарла сөзүнә давам едир.—Онларын бә'зиләри охумаға кедир, бә'зиләри дә мусигили комедија театрында. Дөвләт рәгс ансамблында, һәрби рәгс коллективләриндә, о ҹүмләдән Тбилисидә, Одессада, Ленинградда, Кијевдә. Алма-Атада. Дашкәнддә вә башга шәһәрләрдә чалышырлар. Онлардан ики дәфә Дөвләт мүкафаты лауреаты Вера Синадзе. Украјна ССР халг артисти Ира Михајличенко, Станиславски-Немирович-Данченко адына театрын артисти Јури Кузнетсов. Ленинграддакы Киров адына театрда Владимир Баканов. Ленинградын Малы Театрында Лејла Мәммәдова. Болгарыстанын Варна шәһәриндә Күлсүм Худагулу гызы, АДР-дә Нора Железнова, мәшһур Моисејев ансамблында Борис Артунјов бизим мә'зунлардыр.

Бакы хореографија мәктәбиндән хош тәәссүратла ајрылырыг. Ешитдијимиз көзәл сөһбәтләр. хош мусиги тәранәләри, көрдүјүмүз чевик рәгсләр ширин хатирәјә чеврилир.

Әлиаға ЈАСИНЗАДӘ.

Кәләҹәк рәгтасәләр.

Оскар УАЈЛД. ОРИЖИНАЛДАН ТӘРЧҮМӘ

ЛОВҒА НӘҺӘНК

(ҺЕКАЈӘ)

УШАГЛАР һәр күнорта мәктәбдән гајыдан кими Нәһәнкин бағына ојнамаға кедирдиләр. Баг јамјашыл, кениш вә гәшәнк иди. Бу бағда јазда чәһрајы вә алғырмызы, инҹә чичәкләрдән дон кејән, пајызда исә бол бәһрә верән он ики шафталы ағаҹы вар иди. Гушлар ағаҹларда елә ширин охујурдулар ки, ушаглар ојунларыны јарымчыг гојуб онлара гулаг асыр вә бир-бирләринә:

— Биз нечә дә хошбәхтик, — дејирдиләр.

Күнләрин бир күнү Нәһәнк кери гајытды. О, досту корнуелли адамјејән нәһәнкин јанына кетмиш вә једди ил орада галмышды. Једди ил баша чатандан сонра өз гәсринә гајытмағы гәрара алмышды. Нәһәнк гајыдыб ушаглары бағында ојнајан көрдү вә:

— Сиз бурада нә едирсиниз?—дејә нәрилдәди.

Ушаглар гачдылар. Нәһәнк онларын архасынҹа гышгырды:

— Бу бағ, анҹаг мәним бағымдыр. Баша дүшмәлисиниз ки, өзүмдән башга һеч кәси бурада ојнамаға гојмарам.

О, бағын әтрафына һүндүр һасар чәкди вә бир тахта парчасынын үзәринә: «Бағa кирәнләр ҹәзаланаҹаг» — сөзләрини јазыб дивардан асды.

Јазыг ушагларын ојнамаға јери јох иди. Анҹаг ојнамагдан өтрү буруннарынын учу көјнәјирди. Әлачлары кәсилди вә дашлы, кәсәкли јолда ојнајасы олдулар. Бу јер ушагларын хошуна кәлмирди. Дәрсләр гуртаран кими, һүндүр һасарын әтрафында долашыр, һәсрәтлә бағa бојланыр вә көксләрини өтүрүрдүләр:

— Биз орада нечә дә хошбәхт идик.

Баһар кәлди. Һәр јердә зәриф күлләр ачылды. Балача гушлар охумаға башлады. Бирҹә ловға Нәһәнкин бағында гыш һөкм сүрүрдү. Гушлар бағда нәғмә охумаг истәмирдиләр. Ағаҹлар да чичәкләмәмишди. Ахы, ушаглар бағда јох идиләр! Бир дәфә гәшәнк бир күл башыны отларын арасындан галдырды, лакин Нәһәнкин јаздығы сөзләри көрүб ушаглар үчүн һејфсиләнди, јенидән торпағын алтында кизләнди вә јатды. Бүтүн бунлардан разы галан тәкҹә Гар вә Шахта иди. Онлар:

— Баһар бу бағы унудуб, демәк, биз бүтүн ил боју бурада јашајаҹағыг,—дејә севинирдиләр. Гар отлары өзүнүн галын, ағ өрпәјинә бүрүмүш, Шахта исә бүтүн ағаҹлары күмүшү рәнкә бојамышды. Онлар бунунла кифајәтләнмәјиб Шимал күләјини дә чағырдылар вә о кәлди. Шимал күләјн хәзләрә бүрүнүб бүтүн күнү бағда вә собанын ичиндә вујылдады.

— Бура чох көзәл јердир, —деди. — Биз һәлә Долуну да бура чағырмалыјыг.

Долу да кәлди. О, һәр күн үч саат кирәмитләри сындыранадәк гәсрин дамыны дөјәҹләјир, сонра исә јоруланадәк бағын әтрафында сүр'әтлә һәрләнирди. Долу тамамилә буз иди. Нәфәси дә буз кими иди.

Нәһәнк пәнҹәрәдән башдан-баша ағ өрпәјә бүрүнмүш гарлы бағына бахыр вә өз-өзүнә дејирди:

— Анлаја билмирәм, баһар нијә белә кечикир? Үмидварам ки, һава дәјишәҹәк.

Лакин ловға Нәһәнкин бағына нә баһар кәлди, нә дә јај. Бағлара гызыл мејвәләр верән пајыз да ондан узаг кәзди:

— О, чох ловғадыр,—деди вә Нәһәнкин бағына кәлмәди. Бағда һәмишәлик гыш олду. Орада Шимал күләји, Долу, Шахта вә Гар мәскән салды, ағаҹларын арасында долашыб кәзди.

Бир сәһәр Нәһәнк јухудан ајылыб јериндә узанмышды. Бу вахт о, көзәл мусиги ешитди. Мусиги чох ширин олдуғуна көрә Нәһәнкә елә кәлди ки, чалан шаһын мусигичиләридир. Әслиндә исә охујан кичик бир гушду. Нәһәнк чохдан иди ки, бағында гушларын нәғмәсини ешитмирди, елә буна көрә дә кичик гушчуғазын нәғмәси онун гулагларында дүнјанын ән көзәл мусигиси кими сәсләнирди. Сонра Долу Нәһәнкин башы үстүндә рәгсини дајандырды, Шимал күләјинин дә вијылтысы кәсилди. Пәнҹәрәдән кәлән әтир ону мејхош етди.

— Нәһајәт, баһар кәлиб чыхды,—дејә Нәһәнк чарпајыдан сычрады вә бајыра бојланды. О, гәрибә бир сәһнәнин шаһиди олду. Ушаглар һасардакы кичик дешикдән бағa кирмиш вә ағаҹларын будагларында отурмушдулар. Нәһәнк бағa көз кәздирди вә һәр ағаҹда балача бир ушаг көрдү. Ағаҹлар да ушагларын кәлишинә севинирдиләр. Онларын һамысы чичәкләмишди. Ағаҹларын будаглары ушагларын башы үстүндә еһмалҹа јелләнирди. Гушлар әтрафда учушур, севинҹлә ҹивилдәшир. күлләр јашыл отларын арасындан бојланыр вә күлүшүрдүләр. Бу чох көзәл иди. лакин бағын бир күнҹүндә һәлә дә гыш һөкмранлыг едирди. Бу, бағын ән учгар буҹағы иди. Орада кичик бир оғлан дајанмышды. О гәдәр балача иди ки, ағаҹын будағына галха билмирди. Оғлан ағаҹын әтрафында һәрләнир вә ачы-ачы ағлајырды. Јазыг ағаҹ һәлә дә гар вә бузла өртүлү иди. Шимал күләји дә онун үзәриндә вијылдајырды. Ағаҹ:

— Јухары галх, балача оғлан,—деди вә будагларыны бачардығы гәдәр ашағы әјди. лакин ушаг һәддән артыг кичик иди.

Буну көрән Нәһәнкин үрәји көврәлди. О:

— Мән нә гәдәр инсафсыз имишәм. Мән инди баһарын кәлмәмәјинин сәбәбини анладым. Мән о јазыг балачаны ағаҹын зирвәсинә гојаҹағам, сонра һасары учурдаҹағам. Бундан сонра мәним бағым һәмишәлик ушагларын олаҹаг,—деди.

Бәли, Нәһәнк доғрудан да тутдуғу ишә јаман пешман олмушду. О, ашағы дүшдү, еһмалҹа гапыны ачды вә бағa чыхды. Лакин ушаглар ону көрчәк горхуб гачдылар вә бағда јенидән гыш һөкмран олду. Бирҹә балача оғлан гачмады. Онун көзләри јашла долдуғундан Нәһәнки көрмәди. Нәһәнк еһтијатла архадан балача оғлана јахынлашды, ону еһмалҹа әлләринә алды вә ағаҹа галдырды. Ағаҹ бир анда чичәкләди, гушлар охумаға башладылар. Балача оғлан голларыны узадыб Нәһәнкин бојнуна сарылды вә ону өпдү. Ушаглар буну көрүб гача-гача кери гајытдылар. Баһар да онларла бирликдә јенидән Нәһәнкин бағына гајытды. Нәһәнк:

— Ушаглар, бу бағ инди сизиндир, — дејә балтаны көтүрдү вә һасары учурду. Ҹамаат күнорта базара кедәндә Нәһәнки ушагларла бирликдә мисли көрүнмәмиш көзәл бағда ојнајан көрдү.

Онлар бүтүн күнү ојнадылар. Ахшамса видалашанда Нәһәнк сорушду:

— Бәс мәним ағаҹа галдырдығым оғлан, сизин балача достунуз һарададыр?

Нәһәнк ону һамыдан чох истәјирди, чүнки балача ону өпмүшдү. Ушаглар ҹаваб вердиләр:

— Биз билмирик. О, чыхыб кедиб.

Нәһәнк көврәлди:

— Она дејин ки, сабаһ мүтләг кәлсин.

Лакин ушаглар онун һарада јашадығыны билмирдиләр. Онлар балачаны индијәдәк һеч көрмәмишдиләр дә. Буну ешидән Нәһәнк чох пәришан олду.

Һәр күн дәрсләр гуртардығдан сонра ушаглар Нәһәнкин јанына ојнамаға кәлирдиләр. Нәһәнкин севдији балача оғлан исә бир даһа бағa кәлмәди. Нәһәнк бүтүн ушагларла меһрибан иди, лакин о, балача оғлан үчүн чох дарыхырды вә тез-тез онун һаггында сөһбәт ачырды. О, һәмишә дејәрди:

— Мән ону нечә дә көрмәк истәрдим.

Илләр өтүр, Нәһәнк гоҹалыр вә зәифләјирди. О, даһа ојнаја билмирди. Күрсүдә отуруб ушагларын ојунларына бахыр вә бағдан һәзз алырды:

—Мәним гәшәнк күлләрим чохдур, амма онларын ән көзәли ушаглардыр.

Бир гыш сәһәри Нәһәнк палтарыны кејәркән пәнҹәрәдән бајыра бахды. Инди онун гышдан зәһләси кетмирди. О билирди ки, баһар јатыр, күлләрсә динҹәлирләр.

Бирдән о, көзләрини силди вә һејрәт ичиндә бағa бахды. Бу, доғрудан да һејрәтамиз бир шеј иди. Бағын ән узаг күнҹүндә тамамилә ағ чичәјә бүрүнмүш бир ағаҹ вар иди. Ағаҹын гызыл будагларындан күмүш мејвәләр салланырды, онун алтында исә Нәһәнкин севдији балача оғлан дајанмышды.

Нәһәнк бөјүк севинҹ ичиндә пилләләрлә ашағы енди вә бағa чыхды. Отларын ичиндән тәләсик кечиб ушаға јахынлашды. Балачаны көрән кими гәзәбиндән үзү гызарды:

— Ким ҹүр'әт едиб сәни јаралајыб?

Ушағын овучларында вә кичик ајагларында ики мисмар изи вар иди. Нәһәнк јенә дә гышгырды:

— Де көрүм, ким ҹүр'әт едиб сәни јаралајыб, мән ону өз бөјүк гылынҹымла өлдүрәрәм.

Ушаг дилләнди:

— Јох. Бунлар мәһәббәт јараларыдыр.

Нәһәнк сорушду:

— Де, сән кимсән?

Нәсә бир анлашылмаз горху һисси Нәһәнкин гәлбини бүрүдү вә о, ушағын гаршысында диз чөкдү.

Ушаг күлүмсүндү:

— Сән бир дәфә мәнә өз бағында ојнамаға изн вердин, бу күн исә сән мәним бағыма, ҹәннәтә кедәҹәксән.

Һәмин күн, күнорта чағы ушаглар бағa кәләндә Нәһәнки ағаҹын алтында узанмыш көрдүләр. Нәһәнк тамамилә ағ чичәкләрин ичиндә иди. О, өлмүшдү.

Инкилисҹәдән тәрҹүмә едәни:

Елчин ШЫХЛЫ.

Күзкүдән башланан јол

Камил Бакынын 26-лар адына мәдәнијјәт сарајындакы драм дәрнәјинә үзв јазыланда лап јенијетмә иди. Дәрнәјин рәһбәри Лүтфи Мәммәдбәјовун мәсләһәтләри, көстәришләри, јолдашларынын сәмимилији ону тез бир заманда коллективә бағлады. О, илк дәфә «Гатыр Мәммәд» тамашасында күтләви сәһнәләрдән бириндә чыхыш етди. Башгаларындан сечилмәјән адичә бир кәлиш. Камилин чијниндә кәрәнти, башында мотал папаг варды. Елә ки, пјесин бир јериндә һај-күј галхды, гачагач дүшдү, Камил бир дә бахыб көрдү ки, сәһнәдә гојулан нәрдиванын алтындады, кәрәнти дә нәјәсә мөһкәм илишиб. Һа дартды, чыхара билмәди. Сәһнәдә кимсә галмамышды. Индичә нөвбәти епизод башлајаҹагды. Бәрк һәјәҹанланды. Ахырда кәрәнтини түллајыб сәһнәдән көтүрүлдү.

Она елә кәлди ки, кобуд сәһвә јол вериб вә јәгин ки, индичә режиссор тәнбеһ едәјәҹәк. Анҹаг Лүтфи мүәллимин үзү күлүрдү. Әлини онун чијнинә гојуб деди: «Сакит ол, сакит ол, Камил, дүнја сәһнәси елә буна чан атыр — тәбиилијә». Демәли, һеч өзү дә хәбәр тутмадан һәмин сәһнәнин тәбиилијини, еффектини артырмышды. Камилин еjни ачылды, раһат нәфәс алыб күзкүјә јахынлашды. Башында јекә папаг, әјниндә чуха, үз-көзү грим ичиндә олан бир кәндли күзкүдән она бахырды. Сонра күзкүдәки адам она көз вуруб белә деди: «Хош көрдүк, актјор Камил!».

1964-чү ил. Камил М. А. Әлијев адына Инҹәсәнәт Институтунун актјорлуг факүлтәсинә гәбул едилди. Тәләбә илләриндән ән чох јадында галан республиканын халг артисти, профессор Рза Тәһмасиб олду. Өзүнүн дүнјакөрүшү, Азәрбајҹан, еләҹә дә дүнјанын театр сәнәти барәсиндәки мә'налы, оринжинал фикирләри, ән башлычасы исә бөјүк актјор сәриштәсијлә. Бир дә сәһнәсиндә илк аддымларыны атдығы 26-лар адына мәдәнијјәт сарајы. Тәләбә вахтларында бир ан да олса бу мәдәнијјәт очағыны унутмады, һәвәскарларын һазырладығы тамашаларда ирили-хырдалы ролларла чыхыш едәди, нечә-нечә һәвәскарда сәһнә ешгини, актјор олмаг мејлини аловландырды.

1968-чи илдә бир дәстә ҹаван инҹәсәнәт институтуну битириб тәзәҹә јаранмыш Сумгајыт Дөвләт Драм Театрына тә'јинат алды. Онларын арасында Камил Мәһәррәмов да варды. Камилин бир актјор кими профессионал сәһнә өмрү дә елә бу театрдан јол алды. Бөјүк сәһнә, кениш тамашачы күтләси, алгышлар... Бу сәһнәдә илк роллар: «Мүсјө Жордан вә Дәрвиш Мәстәли шаһ»да Тағы, «Севил»дә Мәммәдәли...

Илк дәфә Камили характерик роллар ифачысы кими танџыб үзә чыхаран режиссор Ағакиши Казымов олду. Камилә бири-биринин ардынҹа чәтин, мәс'улијјәтли роллар тапшырды: «Скапенин кәләкләри»ндә Скапени, «Тамаһкар»да Гулуну, «Күлмәјән адам»да Ҹәби Шириновичи, «Солғун чичәкләр»дә Әбдүл әмини...

Сәнәт достлары сәһнәдә Камиллә тәрәф-мүгабил олмагдан бөјүк һәзз алырлар. Бу ондан ирәли кәлир ки, Камил актјор јолдашыны ади бир сифәт ифадәсиндән, хырда бир жестдән баша дүшүр, она мүнасиб ҹаваб гајтарыр. Камил әсасән комик планлы актјордур вә бу саһәдә хејли уғур газаныб. Анҹаг актјорун јарадыҹылығы бунунла мәһдудлашмыр, о, сәһнә сәнәтинин бүтүн жанрларында өзүнү сынајыб вә һәр дәфә дә тамашачы мәһәббәти газаныб.

...Театр Макајонокун «Трибунал» пјесини тамашаја һазырлајырды. Камилә әсәрин гәһрәманы Терешко образы тапшырылды. Терешко траки-комик планлы образдыр. Бә'зиләри шүбһә едирләр ки, әсәрдәки драматик сәһнәләри Камил нечә ојнајаҹаг. О исә һәмининн тәәҹҹүбдә гојараг һәмин сәһнәләрин өһдәсиндән мәһарәтлә кәлди. Ахырынҹы, һәлледиҹи сәһнәдә исә нәинки тамашачыларын, һәмкарларынын белә көзләри јашармышды.

Камил гастрол сәфәрләриндән һәвәслә данышыр:

— Азәрбајҹан рајонларына, кәндләринә һәр сәфәримиз шәхсән мәним үчүн әсил сәнәт бајрамына чеврилир. Кәнд әмәкчиләри илә, тарла зәһмәткешләри илә һәр көрүшүмүздән сонра мәндә белә бир һисс гүввәтләнир ки, актјор көрәк чох кәзә, чохлары илә көрүшә, чох көрүб-көтүрә.

Һ. Әрәблински адына Сумгајыт Дөвләт Драм Театрынын истe'дадлы кәнҹ актјорларындан бири олан Камил Мәһәррәмов ахтарыш јолларында беләҹә инамла, уғурла аддымлајыр. Вә тез-тез дә бир вахт күзкүдән она бахыб көз вуран мотал папаглы, үз-көзү гримли кәндлинин сөзләрини хатырлајыр: «Хош көрдүк, актјор Камил!».

Интигам МЕҺДИЈЕВ.

Саз көјнәкдән чыханда

Көјнәкдән чыхартды сәдәфли сазы,
Булуд арасындан күнәшми чыхды?!
Шәфәгли телләрә гәлбим тамарзы,
Нәғмәләр сел кими күкрәди, ахды.

Симләр ики һекајәт данышды мәнә,
Севинҹим күкрәјән бир дәниз олду.
Нәғмә үмманына баш вурдуг јенә,
Сојунан саз олду, чимән биз олдуг.

Рафиг ЈУСИФОҒЛУ,
Сумгајыт.

Танынмаз олду

Инәк кечи илә кедирди гоша,
Будагдан онлара едиб тамаша
Бир гуш дилә кәлди: «јенә бу сәһәр,
Һара кедирсиниз дејин, кечиләр?».
Инәк гәзәбләнди: «зај олмушам мән,
Демәк ки, кечијә тај олмушам мән.
Гышда корлуг чәкдим, јемим аз олду,
Инди сир-сифәтим танынмаз олду.
Ај ферма мүдири, һардасан, динсән,
Инәји кечијә дөндәрмисән сән!».

Әвәз МӘММӘДОВ.

Ҹ. Ҹаббарлы адына «Азәрбајҹанфилм» студијасында «Гәриб чинләр өлкәсиндә» адлы филм чәкилир. Филмин режиссору Ә. Атанишијевдир. Шәкилдә: филмин чәкилишиндән бир сәһнә.